

Папская рада
па справах
душпастырства
работнікаў сферы
аховы здароўя

Усе, хто прымае ўдзел у палітыцы аховы здароўя і эканамічным кіраўніцтве службай аховы здароўя, [...] павінны ахоўваць і павялічваць агульнае дабро, незалежна ад абавязку справядлівасці, згодна з прынцыпамі салідарнасці і субсідыярнасці...

Дзеля гэтай мэты адказныя за ахову здароўя, прызнаючы асаблівы характар каталіцкіх структур аховы здароўя, могуць плённа супрацоўнічаць, уносячы такім чынам свой уклад у будаванне «цывілізацыі «любові і жыцця», без якой існаванне асоб і грамадства губляе свой найбольш чалавечы сэнс» (*“Evangelium vitae”*, Ян Павел II). † У штодзённай прафесійнай практыцы работнік сферы аховы здароўя, натхнёны хрысціянскім духам, знаходзіць трансцэндэнтнае вымярэнне сваёй прафесіі. Яна сапраўды выходзіць за рамкі проста чалавечай перспектывы аказання паслуг хвораму і набывае характар хрысціянскага сведчання, а значыць і місіі. Місія раўназначная пакліканню, г. зн. адказу на трансцэндэнтны заклік, які набывае рэальную форму ў абліччы церпячага чалавека. Гэтая дзейнасць з’яўляецца працягам і ажыццяўленнем міласэрнасці Хрыста, які «хадзіў, робячы дабро і аздараўляючы ўсіх» (Дз 10, 38). Адначасова гэта міласэрнасць, скіраваная да Хрыста: гэта Ён пацыент – «Я быў хворы», – паколькі да сябе адносіць – «вы Мне зрабілі» – клопат, праяўлены да брата (параўн. Мц 25, 31–40). Работнік сферы аховы здароўя – як добры самаранін з евангельскай прыпавесці, які спыняецца побач з раненым чалавекам, становячыся яго бліжнім праз праяўленую міласэрнасць (параўн. Лк 10, 29–37). У гэтым сэнсе работнік сферы аховы здароўя можа лічыцца Божым пасланнікам, увасобленым у Пісанні ў словах «Пане, які любіш жыццё» (параўн. Мдр 11, 26).

Касцёл лічыць «служэнне хворым неад’емнай часткай сваёй місіі» (*“Dolentium hominum”*, Ян Павел II). Гэта азначае, што тэрапеўтычную службу работнікаў сферы аховы здароўя можна расцэньваць як удзел у душпастырскай дзейнасці і евангелізацыі Касцёла. Служэнне жыццю становіцца праз гэта пасланнем пра збаўленне, г. зн. абвяшчэннем, якое актуалізуе збаўчую любоў Хрыста. «Урачы, медсёстры, санітары і ўвесь персанал, а таксама валанцёры пакліканы да таго, каб праз любоў да хворых і пакутуючых быць жывым вобразам Хрыста і Яго Касцёла» (*“Christifi deles laici”*, Ян Павел II), пакліканы быць слугамі жыцця. Фрагмент з «Новай хартыі работнікаў сферы аховы здароўя»